

tot el dia. Veig a la malalta a les 7 del vespre, am l'Hartmann i en Legry; me donen compte de l'estat cerebral, que ha sobrevingut bruscament a la matinada, s'ens vomits, sense dolors de cap, sense rigidesa a la nuca, sense cap symptoma de meningiti verdadera. La malalta ha fet una deposició a la tarda, orina sola, s'empassa bé l liquid que se li tira a la boca. Durant el meu examen resta immobilitat, l'ull fit, llença de temps en temps un crit breu i estrident, un verdader crit hydrocephalic. La perdua del coneixement és absoluta, les pupiles són iguals, la respiració és un xic accelerada, però no dyspneica; no hi ha ni paràlisi ocular ni paràlisi facial, ni hemiplegia, ni contractures. Am tots aquests symptomes negatius, és difícil admetre una meningiti en el verdader sentit de la paraula; però de totes maneres establim el més grave pronostic.

Prescrivim l'aplicació de dotze sangoneres darrera les orelles pera obtenir una forta emissió sanguinia i se li donen dugues cullerades de café d'elixir polybromurat d'Yvon. La situació no s modifica, els crits hydrocephalics persisteixen, sense cap altra symptoma, i la malalta mor a la matinada: sucumbeix en vint-i-quatre hores per sa intoxicació cerebral.

L'anàlisi dels orins no dona més que resultats negatius: quantitat d'orins en vint-i-quatre hores, 820 grams.—Densitat, 1.020.—Reacció acida. Ni sucre ni bilis ni albuminuria.

Elements fixos.	48	gr. p. lit., sigui:	37	p. dia.
Urea.	7'56	— — —	6'19	—
Acid uric.	0'04	— — —	0'03	—
Chlorur de sodium.	4' 2	— — —	3'4	—
Acid phosphoric.	1' 2	— — —	0'98	—

Aquests ultims dies en Gérard-Marchant ha tingut l'amabilitat de fer-me part d'un cas analec. Se tracta d'una noieta operada per una peritoniti appendicular. Les conseqüències de l'operació són excelents, quan a l'endemà passat se comprova un tint *subicteric* de les conjuntives; al vespre l'agitació comença, el cap és agitat per moviments involuntaris, la petita malalta llença crits, perd el coneixement i sucumbeix en la diada de l'endemà, sense febre, sense acceleració de pols: mor intoxicada, diu am raó en Gérard-Marchant, i no infectada.

És, doncs, a l'intoxicació que cal referir la mort en certs casos d'appendicitis, quan els accidents peritònics han sigut conjurats per l'operació.

L'observació següent m'ha sigut comunicada per en Routier. Una jove religiosa és operada d'appendicitis l 20 de Janer de 1897. Les conseqüències de l'operació són, primer, excelents: el ventre és flonjo, el budell funciona bé, hi ha gasos i una evacuació. De prompte l pols se torna rapid, la malalta, molt agitada, és presa d'asphyxia local de les extremitats, de convulsions dels ulls i de la cara, de torsió dels membres, symptomes simulant l'hystero-epilepsia; els ulls resten convulsionats